

РЕШЕНИЕ

№ 9791

гр. София, 25.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.05.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

**ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **2111** по описа за **2024** година докладвано от съдия Евгени Стоянов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Делото е образувано по жалба на Р. Г. В. от [населено място], чрез адвокат Н. Й. от САК, срещу Решение № 256 от 16.01.2024 г. по НАХД № 13274/2022 г. на СРС, НО, 14-ти с-в, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) №Р-10-213/21.09.2022 г. на Заместник - председателя на КФН, с което на основание чл. 351, ал. 1, т. 3 от КСО е наложено административно наказание „глоба“ в размер от 3 000 лева за нарушение на чл. 177, ал. 2, т. 2, във връзка с §1, ал. 2, т. 3, б. „а“, подб. „аа“ от ДР на КСО.

В жалбата е посочено, че решението на СРС е постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Твърди, че първоинстанционният съд не е разгледал отправеното възражение за липса на заповед за проверка на наказаното лице. Аргументира се, че проверки могат да бъдат извършвани само от определени с нарочна заповед лица, което в случая не е налице. Счита, че са налице множество противоречия и взаимно изключващи се обстоятелства относно изпълнителното деяние и качеството му спрямо нарушението – допустител или извършител. Твърди противоречия между словесното описание на нарушението и правната му квалификация, което намира за съществено нарушение, препятстващо правото на

защита на обвиненото лице. Посочва, че в АУАН не е констатирано допустителство, а лицето е уличено като извършител. Сочи, че нарушение в тази форма се излага за първи път в открито съдебно заседание. Излага доводи, че това несъответствие е налице и между АУАН и НП. Счита, че е налице маловажност на нарушението. С касационната жалба се иска отмяна на решението и потвърденото с него НП.

В проведеното съдебно заседание касаторката се представлява от адв. Й., която поддържа жалбата. Представя подробни писмени бележки.

Ответникът- зам.- председател на КФН, ръководещ Управление „Осигурителен надзор“ се представлява от юрк. Г., който оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП заявява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Настоящият състав на АССГ намира касационната жалба за допустима, като подадена в срок и от правнолегитимирано лице, при надлежно удостоверена представителна власт.

Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

СРС, за да постанови оспорения в настоящото производство акт е възприел следното от фактическа и правна страна:

При осъществявания от КФН ежедневен дистанционен надзор за спазване на нормативните изисквания при инвестиране средствата на фондовете за допълнително пенсионно осигуряване било установено, че през месец декември на извънборсов пазар (ОТС) са сключени множество сделки за продажба на дялове на колективни инвестиционни схеми по чл. 176, ал. 1, т. 11 КСО, от името и за сметка на управлявания от ПОАД „ЦКБ СИЛА“ АД, универсален пенсионен фонд. Посочените сделки били сключени, чрез посредничеството на инвестиционните посредници „АБВ инвестиции“ ЕАД и „Реал финанс“ АД. С цел извършване на дистанционна проверка за спазване на изискванията на чл. 177, ал. 2 КСО, във връзка с посочените по-горе констатации, касаещи финансовите инструменти по чл. 176, ал. 1, т. 11 КСО, били изпратени писмо с изх. № РГ-03-176-1 от 31.01.2022 г. до "Реал Финанс" АД и писмо с изх. № РГ-03-190-6 от 31.01.2022 г. до "АБВ Инвестиции" ЕООД за сделките, сключени на извънборсов пазар през месец декември 2021 г., с цел установяване на насрещните страни по тях. С писмо с вх. № РГ-03-190-6 от 08.02.2022 г. инвестиционният посредник "АБВ Инвестиции" ЕООД е предоставило нареждане № 36170042273 от 23.12.2021 г. за продажба от името и за сметка на управлявания от ПОАД "ЦКБ-Сила" АД УПФ "ЦКБСила" на извънборсов пазар на дялове на договорен фонд "Селект Регионал", управляван от УД "Селект Асет Мениджмънт" ЕАД, с ISIN код на емисията: BG9000010066 за 171850 броя дялове при единична цена 0.8263 лева и обща стойност на сделката 141 999.66 лв. От потвърждението за сключената сделка е видно, че същата е сключена на 23.12.2021 г. в 19:13:46 ч. и дата на сетълмент 30.12.2021 г. От цитираното писмо на "АБВ Инвестиции" ЕООД е видно, че като насрещна страна по сделката е посочен инвестиционният посредник "Реал Финанс" АД. С писмо изх. № РГ-03-176-1 от 07.03.2022 г. е била изискана от "Реал Финанс" АД допълнителна информация и документи за гореописаната сделка. В тази връзка, с писмо с вх. № РГ-03-176-1 от 11.03.2022 г. "Реал Финанс" АД е предоставило Нареждане за покупка № 40663023297 от 23.12.2021 г., с което

"ЗЕАДЦКБ Живот" ЕАД е подало на извънборсов пазар нареждане за покупка на дялове на договорен фонд "Селект Регионал", управляван от УД "Селект Асет Мениджмънт" ЕАД, с ISIN код на емисията: BG9000010066 за 171 850 броя дялове при единична цена 0.8263 лева и обща стойност на сделката 141 999.66 лв. От потвърждението за сключената сделка е видно, че същата е сключена на 23.12.2021 г. в 19:13:46 ч. с дата на сетълмент 30.12.2021 г. От нареждането за покупка, от потвърждението за сключената сделка, както и от съпътстващата ги декларация по чл. 66, ал. 2 от Закона за мерките срещу изпирането на пари е видно, че документите са подписани от изпълнителния директор на "ЗЕАД ЦКБ Живот" ЕАД Р. В., заедно с прокуриста на дружеството – К. В..

В хода на извършената проверка на обстоятелствата, свързани с горепосочената сделка за продажба на дялове на договорен фонд, била извършена и проверка за свързаност между ПОАД „ЦКБ СИЛА“ АД, управляващо пенсионния фонд и купувача – ЗЕАД „ЦКБ ЖИВОТ“. При справка, направена в Търговския регистър и регистъра на юридически лица с нестопанска цел при Агенция по вписванията по партидата на ЗЕАД „ЦКБ ЖИВОТ“, било установено, че едноличен собственик на капитала е „ЦКБ ГРУП“ ЕАД, т.е. последното дружество упражнява пряко контрол, спрямо другото дружество, по смисъла на § 1, ал. 2, т. 4 буква „а“ от ДР на КСО, тъй като могло да упражнява повече от половината от гласовете в общото събрание на акционерите на ЗЕАД „ЦКБ ЖИВОТ“. С оглед проверка на актуалното състояние на акционерните участия на всички пенсионноосигурителни дружества, с писмо изх. № 09-6-11/25.01.2022 г. са били изисквани извлечения от акционерните книги на дружествата към определени дати, в т.ч. и към 23.12.2021 г. и 30.12.2021 г. С писмо с вх. № 096-11/28.01.2022 г. "Централен депозитар" АД е представил изискваната информация, в т.ч. и извлечения от акционерната книга на ПОАД "ЦКБ Сила" АД. Видно от представения Акт за актуално състояние от "Централен депозитар" АД към 23.12.2021 г. и към 30.12.2021 г. акционери в ПОАД "ЦКБ-Сила" АД с над 5% от капитала са "ЦКБ Груп" ЕАД с 50, 04%, "Инвест Кепитъл" АД с 24, 82%, "Проучване и добив на нефт и газ" АД с 9, 71% и "ЗАД Армеец" АД с 7, 68%. От гореизложените факти и констатации е видно, че към 30.12.2021 г. "ЦКБ Груп" ЕАД е осъществявал контрол върху "ЗЕАД ЦКБ Живот" ЕАД и ПОАД "ЦКБ-Сила" АД по смисъла на § 1, ал. 2, т. 4, буква "а" от ДР на КСО, тъй като упражнява пряко повече от половината от гласовете в общите събрания на двете дружества ("ЦКБ Груп" ЕАД упражнява пряко 100% от гласовете в общото събрание на "ЗЕАД „ЦКБ Живот" ЕАД, "ЦКБ Груп" ЕАД упражнява пряко 50, 04% от гласовете в общото събрание на ПОАД " ЦКБ Сила " АД). От изложеното следва, че "ЗЕАД ЦКБ Живот" ЕАД и ПОАД "ЦКБ-Сила" АД са дъщерни дружества на "ЦКБ Груп" ЕАД по смисъла на § 1, ал. 2, т. 4б от ДР на КСО, поради което посочените дружества са свързани лица по смисъла на § 1, ал. 2, т. 3, б. "а", подбуква "аа" от ДР на КСО.

От цитираната по- горе разпоредба на чл. 177, ал. 2, т. 2 от КСО е видно, че задължението за спазване на забраната за придобиване е вменено на свързаното лице. В тази връзка, Р. В., в качеството си на изпълнителен директор на "ЗЕАД ЦКБ Живот" ЕАД, заедно с прокуриста, е извършила съответните действия за покупката на дяловете на ДФ "Селект Регионал" в нарушение на изискването по чл. 177, ал. 2, т. 2 от КСО.

Нарушението е установено по документи, представени в КФН във връзка с извършвания дистанционен надзор върху дейността на ПОАД "ЦКБСила" АД и

управляваните от дружеството фондове за допълнително пенсионно осигуряване. Нарушението е установено на 11.03.2022 г., на която дата в КФН е постъпило писмото от инвестиционния посредник "Реал Финанс" АД, с което е установен купувача по гореописаната сделка. Нарушена е разпоредбата на чл. 177, ал. 2, т. 2 от КСО от Кодекса за социално осигуряване във връзка § 1, ал. 2, т. 3, б. "а", подбуква "аа" от Допълнителните разпоредби на Кодекса за социално осигуряване. Нарушението е извършено на 30.12.2021 г. в [населено място].

За нарушението бил съставен АУАН въз основа, на който е издадено НП №Р-10-213/21.09.2022 г. на заместник-председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление "Осигурителен надзор". С процесното НП е наложено на Р. В. на длъжност - изпълнителен директор на "Застрахователно еднолично акционерно дружество ЦКБ Живот" ЕАД, ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление в [населено място], район "С.", [улица] административно наказание "глоба" в размер на 3 000 лева на основание чл. 351, ал. 1, т. 3 от КСО за нарушение на чл. 177, ал. 2, т. 2 от КСО, във връзка с § 1, ал. 2, т. 3, б. "а", подбуква "аа" от ДР на КСО.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, СРС направил следните правни изводи:

Районният съд е приел, че административнонаказателната отговорност на касатора е законосъобразно ангажирана, тъй като АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в сроковете по чл. 34 от ЗАНН, в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, фактическите обстоятелства са правилно отразени в обстоятелствената част на АУАН и НП и няма противоречие между словесното описание на нарушението в двата акта и действително установената фактическа обстановка. По същество е приел, че правилно е приложен материалният закон, тъй като е безспорно установено, че Р. Г. В. е осъществила от обективна и субективна страна вмененото нарушение, за което е законосъобразно санкционирана, като няма основание за прилагане на чл. 28 от ЗАНН.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно, издадено в съответствие с материалния закон, при липса на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. При вярно и точно установена фактическа обстановка районният съд е извел правилни изводи.

СРС е извършил обективно, всестранно и пълно изясняване на фактите и обстоятелствата, релевантни за установяване на нарушението и за отговорността на санкционираното лице, подробно ги е обсъдил в контекста на приложимите правни норми и е стигнал до изводи, които настоящата инстанция изцяло споделя.

Съдът е обсъдил и е дал аргументиран отговор на направените в жалбата до СРС възражения и оплаквания, като обосновано ги е приел за неоснователни. Решаващият състав на СРС е изследвал и е взел отношение и по всички въпроси, включени в обхвата на дължимата от него служебна проверка. Изложените в решението мотиви са конкретни, детайлни и ясни и логически извеждат формираните от съда крайни

изводи. В този смисъл, неоснователни са възраженията за допуснати от СРС нарушения на съдопроизводствените правила и за неправилно приложение на материалния закон.

Настоящият съдебен състав счита, че при наличието на заповед, с която се определят длъжностните лица, които имат право да съставят АУАН, липсата на отделна заповед за извършване на проверка не опорочава административно-наказателното производство.

Споделя се изцяло и изложеното от СРС във връзка с наведените в жалбата до него доводи относно датата и мястото на извършване на нарушението. Датата на извършване на нарушението е законосъобразно определена според датата, когато реално са прехвърлени активи и пари по сключената сделка. Що се отнася до мястото на нарушението, тъй като и двете страни по сделката осъществяват дейността си в [населено място], където жалбоподателката е подписала документите, няма съмнение, че това е и мястото на извършване на деянието.

На следващо място, обосновано районният съд е приел за доказано извършването на нарушението от обективна и субективна страна от Р. Г. В.. В тази връзка районният съд е изложил изчерпателни и логически издържани мотиви, към които настоящата инстанция препраща съгласно чл. 221, ал. 2, изр. второ от АПК. Не се възприемат доводите, че административнонаказателна отговорност за допустителство по чл. 351, ал. 1, т. 3 от КСО не може да се реализира, без да е установен нарушителя. Нормата на чл. 177, ал. 2, т. 2 от КСО установява забрана активи на фонд за допълнително задължително пенсионно осигуряване и на фонд за извършване на плащания да се придобиват от свързани с пенсионноосигурителното дружество лица. Видно е, че адресат на забраната са поднадзорните юридически лица, които дефинитивно действат чрез своите представляващи. Нарушаването на тази забрана се изразява в сключването на сделки от вида на посочените в чл. 177, ал. 1, т. 2 от КСО, за което е предвидена административно-наказателната отговорност. Разпоредбата на чл. 35, ал. 1, т. 3 от КСО предвижда за този вид нарушения единствено наказание глоба, следователно, несъмнено е, че административнонаказателноотговорни по тази разпоредба могат да бъдат само физически лица. В тази връзка, несъстоятелни са доводите, с които се оспорва правилността на извода, че за това деяние могат да се санкционират само физически лица.

Настоящият състав на касационната инстанция изцяло споделя изводите районния съд, че деянието не представлява „маловажен случай“. Не са налице никакви основания да се приеме, че конкретното деяние се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с другите случаи на деяния от същия вид, още повече, че не се касае за изолиран случай. Наказанието е определено към законовия минимум, като същото е в съответствие с разпоредбата на чл. 27 от ЗАНН и са съобразени всички относими факти и обстоятелства, относно определянето му. В този смисъл наказанието е правилно наложено и в справедлив размер.

С оглед изложеното, не са налице наведените касационни основания и решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 3 и 5 от ЗАНН основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, определено в размер на 80 лв., на основание чл. 37 от ЗПП, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК във вр. с чл. 63в от

ЗАНН, Административен съд София-град, XV-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 256 от 16.01.2024 г. по НАХД № 13274/2022 г. на СРС,
НО, 14-ти с-в.

ОСЪЖДА Р. Г. В. да заплати в полза на Комисията за финансов надзор сумата от 80
лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.